

10.22034/SSYS.2022.1368.1946
 تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۳/۷
 تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۵/۶

هدف از پژوهش حاضر، تدوین الگوی جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی بود. این پژوهش با استفاده از روش کیفی و رویکرد سیستماتیک گراند تئوری انجام پذیرفت. جامعه آماری پژوهش شامل اساتید برجسته جامعه‌شناسی و مدیریت ورزشی، مدیران و معاونان ادارات کل ورزش و جوانان و کارشناسان آگاه به حوزه پژوهش بود که به صورت هدفمند انتخاب شدند و تعداد آنها به ۱۵ نفر رسید. ابزار و روش گردآوری داده‌ها، مصاحبه از نوع نیمه‌ساختاریافته فردی بود و اجرای مصاحبه‌ها به منظور اطمینان از اشباع نظری تا نفر پانزدهم ادامه یافت. جهت تحلیل داده‌ها از رویکرد نظام‌مند شامل سه گام اصلی کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی بهره گرفته شد. طی فرآیند کدگذاری باز، در مجموع ۴۳۶ کد اولیه بدون در نظر گرفتن هم‌پوشانی به‌دست آمد و در گام بعد، ۷۸ مفهوم مشترک براساس هم‌پوشانی‌ها و تشابهات، ۲۷ مقوله را شکل دادند. در نهایت در مرحله کدگذاری محوری و انتخابی، مدل نهایی پژوهش با محوریت مقوله مرکزی جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی ترسیم گردید.

بررسی وضعیت، جایگاه و ارائه شاخص‌های جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی می‌تواند به سیاست‌گذاران، مدیران و مسئولان جهت شناخت مشکلات موجود در این حوزه و ارائه راه‌حل‌های مناسب برای کاهش شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب جامعه‌پذیری شهروندان یاری رساند که در این مسیر شرایط علی، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و همچنین پیامدهای حاصل به تفکیک تبیین شده‌اند.

واژگان کلیدی: جامعه‌پذیری، شهروندان و ورزش همگانی.

^۱ استادیار، مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)
 E-mail: Mkhodaparast90@yahoo.com

^۲ دانشیار، مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

مقدمه

در دنیای امروز سازمان‌ها، شهرها و کشورهای مختلف به دنبال حفظ و یا ارتقای موقعیت رقابتی خود هستند و بخش مهمی از انرژی آن‌ها صرف توجه به نیروی انسانی می‌شود، چراکه نیروی انسانی عامل اصلی ماندن در صحنه رقابت و حضور فعال در بازارهای مختلف می‌باشد (نیک پور، چمنی فرد و رجائی نژاد، ۱۳۹۱: ۲۰). در حال حاضر یکی از عمده ترین مسائلی که در مورد نیروی انسانی به آن توجه ویژه‌ای می‌شود، موضوع جامعه‌پذیری^۱ یا اجتماعی شدن اعضای یک سازمان و در سطح وسیع‌تر اعضای یک جامعه با ارزش‌ها، هنجارها، قوانین، آداب و رسوم و یا به طور کلی فرهنگ آن سازمان و یا جامعه می‌باشد (شین^۲، ۲۰۱۵: ۶۵۰).

مفهوم جامعه‌پذیری یا اجتماعی شدن در علوم اجتماعی قدمت زیادی ندارد و سابقه رسمیت علمی این اصطلاح به سال ۱۹۵۹ میلادی باز می‌گردد (نیک پور، چمنی فرد و رجائی نژاد، ۱۳۹۱: ۲۱). جامعه‌پذیری مفهومی است که به توصیف و تبیین چگونگی رفتارهایی می‌پردازد که فرد را قادر می‌سازد با فرهنگ جامعه خود سازگاری یابد (کاستا^۳، ۲۰۱۳: ۲۴۷). در واقع، اجتماعی شدن فرآیندی است که بر اساس آن، فرد به اکتساب قوانین، رفتارها، نظام باورها و بازخوردهای جامعه دست یافته و از این طریق می‌تواند در آن جامعه زندگی کند (هاپنر^۴، ۲۰۱۷: ۱). به این ترتیب که فرد شیوه‌های زندگی جامعه خود را فرا می‌گیرد، شخصیتی کسب می‌کند و آمادگی رفتار به عنوان عضوی از جامعه را به دست می‌آورد (ناجل و گنزبون^۵، ۲۰۱۵: ۷). او می‌آموزد که خود را با سیستم جدید انطباق دهد، رفتاری مطابق با انتظارات جامعه داشته باشد و به گونه‌ای به نیازهای زیستی و اجتماعی خود پاسخ گوید که به ارزش‌ها، هنجارها و اهداف فرهنگی جامعه آسیبی نرسد (رازقی و عزیزاده، ۱۳۹۶: ۱۰).

هر جامعه‌ای برای برخورداری از انسجام و دوامی معقول و دست‌یابی به بهره‌وری بیشتر باید دارای اجماع و وفاق کافی باشد (سینگ و سینگ^۶، ۲۰۱۷: ۷۸). انسجام و دوام بیش‌تر جامعه، به میزان جامعه‌پذیری افراد بستگی دارد و چنان‌چه جامعه نیز عناصر اجتماعی و فرهنگی خود را در مسیر خواسته‌های اجتماعی - اقتصادی اعضای خویش قرار دهد و با نیازهای آن‌ها هم‌گامی کند، آموزش و جامعه‌پذیری افراد با سهولت بیشتری انجام می‌شود- در غیر این صورت، ناسازگاری‌ها و ناکامی‌ها بروز پیدا می‌کند و کارایی

¹ Sociability

² Shin

³ Costa

⁴ Hoppner

⁵ Nagel & Ganzeboon

⁶ Singh & Singh

تدوین الگوی جامعه پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی

و اثربخشی جامعه کاهش می‌یابد و در نتیجه بهره‌وری به معنای واقعی حاصل نخواهد شد (نایر^۱، ۲۰۱۹: ۴). اجتماعی شدن نه تنها در جوامع مختلف متفاوت است، بلکه در اعصار مختلف نیز تفاوت دارد، چراکه از یک سو ارزش‌ها، هنجارها، قوانین و آداب و رسوم جوامع مختلف تفاوت دارند و از سوی دیگر، این عناصر برای همیشه نمی‌توانند ثابت بمانند (هانگ و همکاران^۲، ۲۰۱۹: ۲) - در عصر حاضر به دلیل ارتباطات بسیار گسترده و نقل و انتقال سریع اطلاعات و فرهنگ‌ها از طریق گسترش شبکه‌های مجازی و اینترنت این تغییرات بسیار بیشتر شده و شیوه‌های جامعه‌پذیری سنتی با تغییرات اساسی مواجه شده است (نای و هیلینگاس^۳، ۲۰۰۲: ۲).

تغییرات در عصر حاضر با شتاب بیشتری به سمت صنعتی‌شدن و غلبه نظام سرمایه‌داری و در نتیجه، کاهش روزافزون پیوندهای اجتماعی، بی‌هویتی، انزوا، انفعال و از خود بیگانگی پیش می‌روند. بر همین اساس، دغدغه بسیاری از جامعه‌شناسان و مصلحان اجتماعی، یافتن فرصت‌هایی برای بهبود پیوندهای اجتماعی گسسته شده حاصل از این تحولات می‌باشد (خسروانی، قرایی و تقوی، ۲۰۱۵: ۲۱). در این میان ورزش یکی از پدیده‌های اجتماعی است که برای جبران ضعف همبستگی اجتماعی تمدن صنعتی، امید زیادی بدان بسته شده است. استادیوم‌های ورزشی و حتی پارک‌هایی که محل انجام فعالیت‌های ورزشی هستند و به سبب آن افراد با یکدیگر ارتباط دارند، به واقع پلی می‌باشند که افراد را درگیر اجتماع می‌کنند. فرد در این اجتماع دارای جایگاهی می‌شود که خود را با آن جایگاه باز می‌یابد یا به عبارت دیگر، احساس هویت می‌کند. تحقیقات نشان داده‌اند که ورزش یک منبع مهم و اساسی برای هویت و انسجام اجتماعی است؛ به طوری که اعضای یک تیم ورزشی خود را به جای «من» بیشتر «ما» خطاب می‌کنند و افراد با مشارکت در فعالیت‌های ورزشی چه به صورت فعال و در قالب ورزشکار، مربی، داور و غیره و چه به صورت غیرفعال و در قالب تماشاگر، حامی مالی و دیگر نقش‌ها احساس هویت، تعلق، غرور و برخورداری از روابط صمیمانه می‌نمایند. به همین دلیل ورزش و موضوعات ورزشی امروزه بخش فراگیر زندگی روزمره می‌باشند (سوآرز و همکاران^۴، ۲۰۱۶: ۶۹۰).

مردم سراسر دنیا در مواقع مختلف، هنگام کار، ملاقات‌ها و غیره درباره ورزش صحبت می‌کنند. در واقع هویت بسیاری از افراد از طریق ورزشکار بودن یا حداقل هواداری از یک تیم ورزشی کسب می‌شود. ورزش، گاه مهم‌تر از عوامل هویت‌آفرینی چون: تحصیلات، شغل یا خانواده به فرد هویت می‌دهد. هویت اجتماعی، شرط لازم زندگی است و ناشی از عضویت در گروه‌های متفاوت است (جوادی پور و سمیع‌نیا،

¹ Nair

² Huang et al

³ Nie & Hillygus

⁴ Soares et al

۱۳۹۲: ۲۲). تا پیش از عصر مدرن و گسترش وسایل ارتباط جمعی، هویت اجتماعی افراد در فرآیند جامعه‌پذیری در چارچوب گروه‌هایی همچون خانواده، خویشاوندان و همسایگان صورت می‌گرفت (آکسپ^۱ و همکاران، ۲۰۱۹: ۲)، اما در حال حاضر با گسترش گروه‌های متنوع که به فرد فرصت عضویت می‌دهند، جامعه‌پذیری از دایره محدود و بسته پیرامون فرد به گستره وسیع‌تری از گروه‌های مختلف انتقال یافته است. بخشی از این گروه‌های تاثیرگذار بر جامعه‌پذیری افراد، گروه‌های ورزشی و عضویت یا ارتباط با آنهاست (پریرا^۲، ۲۰۱۸: ۱۲۷).

فعالیت‌های ورزشی چه در سطح قهرمانی و چه در سطح همگانی می‌توانند بر شکل‌گیری هویت اجتماعی افراد و فرآیند جامعه‌پذیری آن‌ها بسیار موثر باشند (کروول و همکاران^۳، ۲۰۰۶: ۱۶۶)، با توجه به اینکه ورزش همگانی^۴ بیشتر مردم را شامل می‌شود، می‌توان از آن به عنوان یک عامل مهم و اثرگذار در فرآیند جامعه‌پذیری استفاده نمود. البته باید در نظر داشت که متخصصان جامعه‌شناسی ورزش، بین دو مفهوم جامعه‌پذیری در ورزش و جامعه‌پذیری از طریق ورزش تفاوت قائل شده‌اند. اولی یادگیری مهارت‌های ورزشی از طریق مشارکت در فعالیت‌های ورزشی، روابط و شبکه‌هاست. دومی، یادگیری و شکل‌گیری باورها، نگرش‌ها، شخصیت، بهبود مهارت‌ها، درک از خود و همچنین بهبود ویژگی‌های روانی عمومی و جامعه‌پذیری نقش‌ها بر اثر مشارکت در فعالیت‌های ورزشی است که این آموخته‌ها به زمینه‌های دیگر زندگی افراد درگیر در فضای ورزش هم قابل انتقال می‌باشد و باعث می‌شود که آنها برای مشارکت در زمینه‌های دیگر زندگی نیز به شیوه موفقیت‌آمیزی عمل نمایند (صداقت زادگان، ۱۳۸۴: ۶۴).

منظور از ورزش همگانی، پرداختن به مجموعه‌ای از فعالیت‌های ورزشی ساده، کم هزینه، غیر رسمی، فرحبخش و بانشاط است که امکان شرکت در آن برای همه افراد وجود داشته باشد. این فعالیت‌ها معمولاً به صورت انفرادی یا دسته‌جمعی و در مکان‌هایی مانند ورزشگاه‌ها، بوستان‌ها، دشت‌ها و مکان‌های طبیعی داخل و خارج شهر انجام می‌شود (شعبانی، غفوری و هنری، ۱۳۹۰: ۱۴). با توجه به تعریف ورزش همگانی، برخی ویژگی‌ها برای آن قابل استنباط است؛ ویژگی‌هایی همچون مشارکت گسترده و گروهی بودن، آزادانه و انتخابی بودن، کم هزینه بودن، کم اهمیت بودن رقابت و برد و باخت، محدود نبودن به سن، جنسیت، نژاد، زمان و مکان و با نشاط بودن که همه این ویژگی‌ها بیان‌کننده این نکته است که متخصصان جامعه‌شناسی و مسئولان می‌توانند از فضای موجود در بخش ورزش همگانی برای تقویت ویژگی‌های مثبتی همچون تقسیم کار، رهبری اقتدارگرا، هماهنگی و همکاری گروهی، انجام نقش‌های تخصصی و غیره استفاده

1 Axpe et al

2 Pereira

3 Krouwel et al

4 Sport for all

تدوین الگوی جامعه پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی

کنند و با آماده‌سازی نیروهای کارآمدتر، به جامعه‌پذیری بهتر افراد کمک نمایند (فراهانی، کشاورز و مروی اصفهانی، ۱۳۹۷: ۵۲).

بر همین اساس می‌توان ورزش همگانی را بخش جدانشدنی از مفهوم ورزش دانست که ورزش را در گسترده‌ترین شکل ممکن امکان‌پذیر کرده (صفانیا، ۲۰۱۴: ۸۸) و تقریباً همیشه از طرف جامعه مورد تشویق بوده و حتی نگرش منفی برخی از افراد نسبت به آن نیز تا کنون نتوانسته از ارزشمندی نقش ورزش همگانی برای ایجاد جامعه‌ای سالم تر و کارا تر بکاهد (منسفیلد و پیگن، ۲۰۱۶: ۵۳۳). بنابراین ورزش همگانی نه به عنوان یک وظیفه، بلکه به عنوان یک فرصت تلقی و از آن به عنوان یک جنبش جهانی یاد می‌شود که برنامه‌ها و روش‌های زندگی بسیار متفاوتی را می‌تواند ترویج کند و در جامعه‌پذیری افراد نقش مهمی ایفا نماید (خادم، ۱۳۹۵: ۲).

مروری بر پیشینه تحقیقات در داخل و خارج از کشور نشان می‌دهد که تحقیقات متعددی در زمینه متغیرهای پژوهش حاضر انجام شده، اما پیرامون تدوین الگوی جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی توجه کمتری صورت گرفته است. از جمله پژوهش‌هایی که در زمینه بررسی این متغیرها می‌توان به آن‌ها اشاره نمود، تحقیق بزول و همکاران^۲ (۲۰۲۰) با هدف بررسی و سنجش تحولات جامعه‌پذیری است که به طور کلی محققان در نتایج پژوهش خود جامعه‌پذیری را یک ویژگی پیچیده و چند عاملی دانسته و مجموعه‌ای از روش‌های کیفی و کمی مربوط به گذشته و حال را در مورد اندازه‌گیری جامعه‌پذیری افراد مورد بررسی قرار داده اند و پیشنهاداتی را برای دستیابی به چشم‌انداز گسترده‌تر و دقیق‌تر درباره این موضوع ارائه نموده‌اند. نایر (۲۰۱۹) نیز در پژوهشی به بررسی نقش جامعه‌پذیری در سیاست‌های بین‌المللی پرداخته و این موضوع را از طریق مشارکت سیاست‌مداران در بازی گلف که منجر به دیپلماسی بهتر میان آن‌ها و مدیریت بسیاری از اختلافات‌شان می‌گردد بیان نموده و به طور کلی جامعه‌پذیری را عاملی مهم در سیاست جهانی معرفی کرده‌اند. کوسان و همکاران^۳ (۲۰۱۸)، یلدریم و کاز^۴ (۲۰۱۸)، ایلکیم، تنیر و ازدمیر^۵ (۲۰۱۸)، پموهاکی و سپا^۶ (۲۰۱۷)، بنسون، ایوانس و ایس^۷ (۲۰۱۶) و باکو و باکو^۸ (۲۰۱۵) نیز در پژوهش‌هایی به بررسی اهمیت شرکت در فعالیت‌های ورزشی و نقش آن بر فرآیند جامعه‌پذیری افراد پرداخته و به طور کلی در نتایج پژوهش‌های خود به این نکته اشاره نموده‌اند که مشارکت در فعالیت‌های ورزشی علاوه

¹ Mansfield & Pigginn

² Boswell & et al

³ Kusan & et al

⁴ Yildirim & Caz

⁵ Ilkim, Tanir & Ozdemir

⁶ Pomohaci & Sopa

⁷ Benson, Evans & Eys

⁸ Baciu & Baciu

بر تاثیرات مثبت جسمانی و روانی، منجر به جامعه‌پذیری بیشتر و بهتر افراد می‌شود، چراکه افراد با مشارکت در فعالیت‌های ورزشی نقش‌هایی را می‌پذیرند و از قوانین و چهارچوب‌هایی پیروی می‌کنند که کم‌کم این خصوصیات در آن‌ها درونی شده و بر بسیاری از رفتارها و عملکردهای آن‌ها در سطح جامعه تاثیرگذار می‌باشد. رادل و شینو^۱ (۲۰۰۶) نیز در پژوهش خود به بررسی موضوع جامعه‌پذیری در میان زنان دارای جسمانی از طریق مشارکت در ورزش پرداختند و از طریق مطالعه زنان معلول فعال در رشته بسکتبال با ویلچر به این نتیجه دست یافتند که مشارکت این افراد در ورزش و قرار گرفتن آن‌ها در کنار همسالان و افرادی با شرایط مشابه منجر به ایجاد تاثیرات مثبتی بر روند جامعه‌پذیری آن‌ها می‌شود.

جوادی پور، زارعیان و پارساجو (۱۳۹۷)، جوادی پور و رهبری (۱۳۹۶)، احسانی و همکاران (۱۳۹۳) و شهبازی، شعبانی مقدم و صفاری (۱۳۹۲) نیز در پژوهش‌هایی به بررسی زمینه‌های مشارکت اجتماعی در ورزش همگانی و شناسایی مولفه‌های موثر بر سیاست‌گذاری ورزش همگانی در ایران پرداخته و در نتایج پژوهش‌های خود بیان نموده‌اند که عوامل انسانی، ساختاری، مدیریتی، اقتصادی و پیچیدگی محیطی از مهم‌ترین عوامل تاثیرگذار بر مشارکت افراد در ورزش همگانی؛ و مولفه‌های سازمانی، باورها و فرهنگ‌ها، شرایط اقتصادی، تحلیل، تفسیر و تدوین علمی و مطالعات و پژوهش‌ها نیز از مهم‌ترین مولفه‌های موثر بر سیاست‌گذاری ورزش همگانی می‌باشند. شفیعی و همکاران (۱۳۹۵)، شمسی، سلطان حسینی و روحانی (۱۳۹۴) و شفیعی، ظهیری نیا و نیکخواه (۱۳۹۳) نیز در پژوهش‌هایی به بررسی رابطه بین برخی از عوامل جامعه‌پذیری با رشد مشارکت ورزشی جوانان پرداخته و بیان نموده‌اند که عواملی همچون خانواده، دوستان و همسالان، مدارس و رسانه‌های جمعی همگی به نحوی بر میزان مشارکت جوانان در فعالیت‌های ورزشی تاثیرگذارند و از میان این عوامل مهم‌ترین نقش را خانواده بر عهده دارد. صداقت زادگان (۱۳۸۴) نیز در پژوهشی به بررسی موضوع جامعه‌پذیری از طریق ورزش پرداخته و بیان می‌کند که عضویت افراد در تیم‌های ورزشی، سبب مرور و تمرین ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی می‌گردد که این امر می‌تواند به تقویت همبستگی اجتماعی و بهبود فرآیند جامعه‌پذیری افراد بینجامد.

به طور کلی در بیشتر تحقیقات یاد شده به عنوان پیشینه پژوهش، متغیرهای جامعه‌پذیری و ورزش همگانی به صورت جداگانه و با در نظر گرفتن جنبه‌های دیگر آنها مورد بررسی قرار گرفته‌اند، تعداد تحقیقاتی که این دو متغیر را به صورت ترکیبی و همزمان مورد بررسی قرار داده باشند، کمتر است و بیشتر آن‌ها نیز به جنبه ورزش قهرمانی توجه داشته‌اند تا ورزش همگانی. این در حالی است که ورزش همگانی به دلیل مشارکت اکثر افراد جامعه با شرایط سنی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و گرایش‌های سیاسی متفاوت و

¹ Ruddell & Shinew

اثرگذاری گسترده آن در ابعاد مختلف جامعه می‌تواند با برنامه‌ریزی صحیح و مناسب، در زمینه جامعه‌پذیری افراد بسیار موثر عمل نماید و نتایج مثبت بی‌شماری را برای کشور به همراه داشته باشد.

در مجموع با توجه به مطالب بیان شده و اهمیت نقش ورزش به‌خصوص ورزش همگانی در جامعه‌پذیری افراد و با در نظر گرفتن این نکته که پس از جستجوی فراوان محققان در میان تحقیقات داخلی، الگوی جامع و مناسبی در این زمینه مشاهده نگردید و مطالب موجود بسیار پراکنده می‌باشد، به نظر می‌رسد وجود یک الگوی بومی پیرامون جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی که می‌تواند نتایج بی‌شماری در بخش‌های مختلف ورزش، سیاست، اقتصاد، فرهنگ و غیره برای کشور به همراه داشته باشد، ضروری است. همچنین نتایج به‌دست آمده می‌تواند در سطح کلان مورد استفاده سیاست‌گذاران آموزشی و تربیتی جامعه و به طور مشخص نهادهایی همچون وزارت ورزش و جوانان، ادارات کل ورزش و جوانان استان‌ها، وزارت آموزش و پرورش و دیگر نهادها و در سطح خرد مورد استفاده خانواده‌ها، مدارس و غیره قرار گیرد تا با افزایش آگاهی و اطلاع آن‌ها از فرآیند جامعه‌پذیری افراد از طریق مشارکت در ورزش همگانی، این مسئولیت مهم با دقت و تامل بیشتری به انجام رسد. امید است که از نتایج این تحقیق بتوان در راستای پیشرفت هر چه بیشتر کشور از طریق اثرات مثبت و گسترده ورزش همگانی در جامعه‌پذیری شهروندان استفاده نمود. بر همین اساس، مسئله اصلی پژوهش حاضر این است:

الگوی جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی چیست؟

روش‌شناسی پژوهش

تحقیق حاضر به لحاظ هدف کاربردی است. از آنجا که در این پژوهش به لحاظ کمبود مبانی نظری، امکان نیل به شناخت کافی درباره شاخص‌های مهم مرتبط با مسئله و ارتباط آن‌ها با یکدیگر وجود ندارد، از روش کیفی با رویکرد نظریه داده بنیاد^۱ استفاده گردید. اعتقاد بر این است که نظریه داده بنیاد به دلیل مفهوم‌سازی‌هایی که از الگوهای اجتماعی دارد، فراتر از همه روش‌های تشریحی می‌باشد (جوانی و همکاران، ۱۳۹۵: ۴۷). جامعه آماری پژوهش شامل افراد متخصص و صاحب‌نظر در زمینه موضوع پژوهش از جمله اساتید برجسته جامعه‌شناسی و مدیریت ورزشی، مدیران و معاونان ادارات کل ورزش و جوانان و کارشناسان آگاه به حوزه پژوهش بود که به منظور تعیین گروه نمونه، از روش نمونه‌گیری هدفمند از نوع گلوله برفی (ارجاع زنجیره‌ای) استفاده شد و در نهایت تعداد آنها به ۱۵ نفر رسید. به منظور جمع‌آوری اطلاعات در این حوزه، از مقالات، کتاب‌ها، سایت‌های علمی و خبری معتبر و همچنین مصاحبه‌های نیمه-ساختاریافته عمیق با مشارکت‌کنندگان استفاده گردید، زیرا در نظریه داده بنیاد، مصاحبه‌ها مطلوب‌ترین نوع

¹ Grounded Theory

داده‌ها را در اختیار قرار می‌دهند (گلیزر و هالتون ۱، ۲۰۰۴: ۶). در جریان انجام مصاحبه‌ها، از مصاحبه یازدهم به بعد تکرار در اطلاعات دریافتی مشاهده گردید و از مصاحبه سیزدهم به بعد داده‌ها به اشباع نظری رسیدند، اما برای کسب اطمینان، مصاحبه تا نفر پانزدهم ادامه یافت. جدول ۱، ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نمونه آماری تحقیق را بیان می‌کند:

جدول ۱: ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نمونه تحقیق

تخصص	فراوانی	درصد فراوانی	سابقه کاری (سال)			تحصیلات	
			۱-	۱۱-	۲۱-	فوق لیسانس	لیسانس
اساتید مدیریت ورزشی	۵	۳۳/۳۴	۱	۱	۳	-	-
اساتید جامعه‌شناسی	۴	۲۶/۶۷	-	۱	۳	-	-
مدیران ادارات کل ورزش و جوانان	۲	۱۳/۳۳	۲	-	-	-	-
معاونان ادارات کل ورزش و جوانان	۲	۱۳/۳۳	۲	-	-	-	-
کارشناسان	۲	۱۳/۳۳	۱	۱	-	۱	۱
مجموع	۱۵	۱۰۰	۶	۳	۶	۱	۱۴

به منظور بررسی روایی که به معنای تعیین میزان ارتباط روش‌ها، رویکردها و فنون استفاده شده در پژوهش با هدف اصلی تحقیق و توانایی آن‌ها در سنجش آن می‌باشد (هومن، ۱۳۸۹: ۶۸)، یافته‌های پژوهش برای مشارکت‌کنندگان ارائه و مدل پیشنهادی توسط آنان مطالعه و نظرات آنها اعمال شد. در بررسی پایایی پژوهش نیز از روش بازآزمون و روش توافق درون‌موضوعی استفاده گردید. بدین منظور از بین مصاحبه‌های انجام گرفته، تعداد ۳ مصاحبه انتخاب شد و در روش بازآزمون هر کدام از آن‌ها دو بار در یک فاصله زمانی ۱۵ روزه توسط پژوهشگر کدگذاری گردید. در روش توافق درون‌موضوعی نیز از دو نفر از اساتید مدیریت ورزشی آگاه به حوزه پژوهش درخواست شد تا به عنوان کدگذار در پژوهش مشارکت کنند. در هر کدام از مصاحبه‌ها کدهایی که با هم مشابه بودند، با عنوان «توافق» و کدهای غیرمشابه با عنوان «عدم توافق» مشخص شدند. در نهایت با کمک فرمول زیر، میزان صحت و پایایی تحقیق مورد ارزیابی قرار گرفت که نتایج به‌دست آمده در جدول ۲ آمده است:

$$\text{درصد توافق درون موضوعی} = \frac{\text{تعداد توافقات} \times 2}{\text{تعداد کل کدها}} \times 100\%$$

¹ Glaser & Holton

جدول ۲: محاسبه پایایی به روش بازآزمون و روش توافق درون‌موضوعی

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کدها		تعداد توافقات		تعداد عدم توافقات		پایایی (درصد)	
		بازآزمون	توافق	بازآزمون	توافق	بازآزمون	توافق	بازآزمون	توافق
		موضوعی		موضوعی		موضوعی		موضوعی	
۱	اول	۳۸	۳۶	۱۷	۱۵	۴	۶	۸۹٪	۸۳٪
۲	هفتم	۴۱	۳۹	۱۹	۱۶	۳	۷	۹۲٪	۸۲٪
۳	سیزدهم	۲۹	۳۴	۱۲	۱۲	۵	۱۰	۸۲٪	۷۰٪
	مجموع	۱۰۸	۱۰۹	۴۸	۴۳	۱۲	۲۳	۸۸٪	۷۸٪

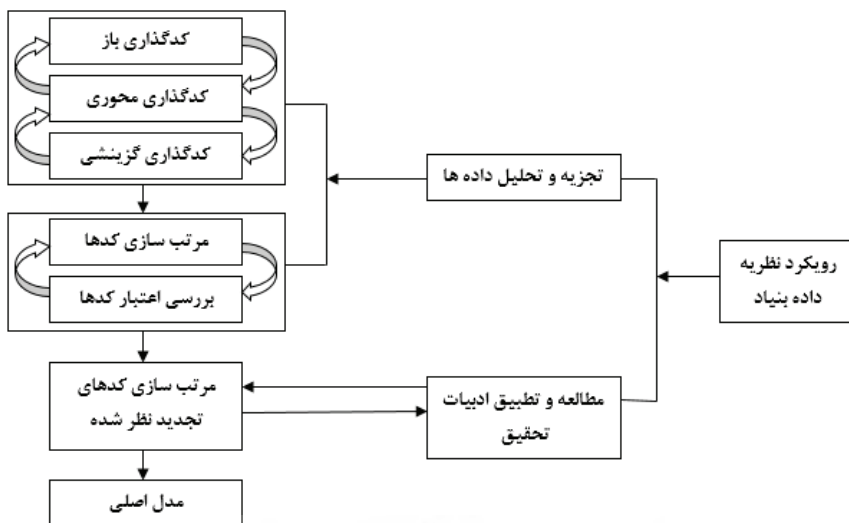
مطابق با جدول ۲، پایایی به‌دست آمده در روش بازآزمون و روش توافق درون‌موضوعی با استفاده از فرمول یادشده به ترتیب ۸۸ درصد و ۷۸ درصد است که از ۶۰ درصد بالاتر می‌باشد. بنابراین قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها مورد تایید است. روش نظریه داده‌بنیاد شامل سه رهیافت است: رهیافت نظام‌مند که به استراوس و کوربین ۱ معروف می‌باشد. رهیافت ظاهرشونده که مربوط به گلیزر ۲ است و رهیافت ساخت-گرایانه که توسط چارمز ۳ ارائه شده است (نوری خان یوردی و کلاته سیفری، ۱۳۹۶: ۷۷). در این پژوهش از رویکرد استراوس و کوربین استفاده شد، زیرا دارای روشی نظام‌مند جهت تحلیل داده‌هاست. این روش، خود دارای سه مرحله اصلی کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی یا گزینشی می‌باشد. در مرحله کدگذاری باز، داده‌های جمع‌آوری‌شده و مصاحبه‌های مکتوب‌شده با بررسی خط به خط و پاراگراف به پاراگراف، نام‌گذاری اولیه یا کدگذاری می‌شوند. سپس کدهای مشابه به عنوان یک مفهوم در نظر گرفته و مفاهیم مشابه و مرتبط نیز در گروه‌هایی به نام «مقوله» جایابی می‌گردند و به این مقوله‌ها عنوانی اختصاص می‌یابد که انتزاعی‌تر از مفاهیم تشکیل‌دهنده آن‌ها باشد. در مرحله کدگذاری محوری، پس از تعیین مقوله محوری که همان هدف اصلی تحقیق است، سایر مقولات به عنوان مقولات فرعی با عناوین مختلفی که در مدل پارادایم تعریف شده و شامل شرایط علی، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و اقدامات و پیامدها می‌باشند، جایابی می‌گردند. در نهایت در مرحله کدگذاری گزینشی یا انتخابی بین مقوله اصلی و سایر مقولات ارتباط برقرار و به عبارتی به تولید نظریه و ارائه مدل پرداخته می‌شود (رضایی، ۱۳۹۶: ۱۰۵).

شکل ۱، خلاصه فرآیند اجرای پژوهش حاضر را نشان می‌دهد:

¹ Strauss & Corbin

² Glaser

³ Charmaz

شکل ۱: فرآیند انجام پژوهش

یافته‌های پژوهش

در مرحله اول کدگذاری (کدگذاری باز)، داده‌های جمع‌آوری شده نام‌گذاری (کدگذاری اولیه)، مفهوم‌سازی و مقوله‌بندی (طبقه‌بندی) شد. در پژوهش حاضر، ۴۳۶ کد اولیه استخراج شده از ۱۵ مصاحبه با متخصصان و صاحب‌نظران حوزه تحقیق، به ۷۸ مفهوم انتزاعی‌تر تبدیل گردید. سپس این مفاهیم بر اساس مشابهت موضوعی مقوله‌بندی شد و به هر یک از این طبقه‌ها، عنوانی اختصاص یافت که انتزاعی‌تر از مفاهیمی است که مجموعه آن طبقه را تشکیل می‌دهند. جدول ۳ مفاهیم ساخته شده از کدگذاری‌های اولیه و مقوله‌بندی آنها را نشان می‌دهد:

جدول ۳: کدگذاری باز: مفهوم‌سازی کدهای اولیه و مقوله‌بندی مفاهیم

ردیف	مقوله	مفهوم
۱	خلاقیت و نوآوری در پروژه (جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی)	استفاده از ایده‌های نوآورانه و خلاقانه در برگزاری برنامه‌های مختلف پروژه
		به‌کارگیری نیروهای خلاق در مراحل مختلف پروژه
۲	برگزاری رویدادهای شاخص و جذاب	ترکیب و ادغام برنامه‌های ورزش همگانی با مسائل مهمی همچون حفظ طبیعت، شناخت اماکن تاریخی - فرهنگی و غیره
		برگزاری رویدادها و اجرای برنامه‌هایی جهت شناسایی استعدادها و ورزشی افراد توسط متخصصان

تدوین الگوی جامعه پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی

ردیف	مقوله	مفهوم
		به‌کارگیری برنامه‌های جانبی در کنار برنامه‌های اصلی پروژه
		برگزاری جشنواره‌های فرهنگی - ورزشی، بازی‌های بومی محلی و غیره
۳	مکان اجرای پروژه	دسترسی مناسب و راحت به مکان برگزاری برنامه‌های ورزش همگانی
		برگزاری برنامه‌های ورزش همگانی در اماکن فرهنگی، تاریخی و گردشگری و معرفی این اماکن در خلال اجرای برنامه‌ها
۴	تبلیغات	تبلیغات برای آگاهی و معرفی پروژه
۵	حمایت دولت از پروژه	هموار کردن مسیر اجرای پروژه از طریق تعامل با مسئولان دولتی در مورد بخش‌های مختلف اجرای پروژه
		تاکید دولت و مقامات دولتی بر اهمیت پروژه و ارزش‌آفرینی برای آن
۶	تامین منابع مالی پروژه	سرمایه‌گذاری بخش‌های دولتی در مراحل مختلف پروژه
		سرمایه‌گذاری بخش‌های خصوصی در مراحل مختلف پروژه
		سرمایه‌گذاری برای بازاریابی و تبلیغات
		شناخت موانع سرمایه‌گذاری
۷	قوانین دولتی در زمینه پروژه	افزایش سرانه ورزشی افراد
		تصویب قانون اجرای این پروژه‌ها به عنوان جزئی از وظایف برخی نهادها همچون شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و غیره
		افزایش سرانه فضاهای سبز، پارک‌ها و بوستان‌ها
۸	نگاه علمی و کارشناسانه به پروژه	الگوگیری نظام‌مند از پروژه‌های مشابه
		تصمیم‌گیری بر اساس تحقیقات علمی و نظر کارشناسان و دوری از اعمال تصمیمات سلیقه‌ای و شخصی
		ترغیب محققان به انجام کارهای علمی و پژوهشی در این زمینه
		بررسی میزان تاثیرگذاری اجرای مراحل مختلف پروژه در دستیابی به اهداف مد نظر از طریق انجام مطالعات پژوهشی و علمی
		ثبت آمار و اطلاعات دقیق در مورد اقدامات مختلف پروژه برای بررسی و تعیین میزان پیشرفت کار و تعیین اقدامات آینده
		برگزاری همایش‌ها و کنگره‌های علمی در این زمینه
۹	فرهنگ سازی در مورد پروژه	فرهنگ‌سازی در میان ارائه دهندگان خدمات پروژه

ردیف	مقاله	مفهوم
		افزایش آگاهی مردم پیرامون سبک زندگی فعال و اهمیت آن بر سلامت جسم و روان
		افزایش آگاهی مردم در زمینه اهمیت موضوع جامعه‌پذیری و تاثیرات مثبت آن بر رشد جامعه
		افزایش آگاهی مردم درباره حقوق شهروندی خود در خلال برنامه‌های پروژه
		تاکید بر مشارکت‌جویی و اهمیت حضور فعال شهروندان در بهبود وضعیت کشور
		فرهنگ‌سازی در مورد نوع خدمات ارائه‌شده در پروژه
۱۰	نقش مهم زنان در جامعه‌پذیری	آگاهی‌سازی در میان مسئولان دولتی، رهبران دینی و مذهبی و خانواده‌ها در مورد اهمیت نقش زنان در رشد جامعه، جامعه‌پذیری فرزندان و اهمیت سبک زندگی فعال زنان و سلامت جسم و روان آنان
		اجرای برنامه‌های پروژه در زمان‌ها و مکان‌های مناسب جهت حضور فعال‌تر زنان
		فراهم آوردن شرایط عادلانه و برابر برای زنان و مردان جهت شرکت در پروژه
۱۱	تقویت ارتباط مردم و حاکمیت	افزایش حس اعتماد به حاکمیت و دولت از طریق معرفی اقدامات سازنده آن‌ها در خلال برنامه‌های پروژه
		تاکید بر نظام مردم‌سالار از طریق توجه به خواست و علایق مردم در برنامه‌های پروژه
		ایجاد فرصت‌هایی برای ارائه نظرات و پیشنهادات مردم و بیان مشکلات آن‌ها به مقامات مسئول در خلال برنامه‌های پروژه
۱۲	ذینفعان پروژه	اعتمادسازی در میان ذینفعان مراحل مختلف پروژه
		ارائه مزایا برای ذینفعان مختلف
		هویت‌سازی و هماهنگی بین ذینفعان مختلف پروژه
۱۳	توجه به مسائل دینی و مذهبی	عدم مغایرت برنامه‌ها و خدمات ارائه‌شده در پروژه با مسائل دینی و هنجارهای مذهبی جامعه
		تلاش برای هماهنگی میان رهبران دینی و مذهبی جامعه با مسئولان پروژه
		تاکید بر برابری حقوق شهروندی ادیان مختلف و ایجاد فرصت برای مشارکت همه مذاهب در برنامه‌های ورزش همگانی

تدوین الگوی جامعه پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی

ردیف	مقوله	مفهوم
		استفاده از تاکیدات دینی و مذهبی بر اهمیت ورزش و داشتن جسم و روان سالم و رعایت حقوق اجتماعی افراد در جامعه
۱۴	توجه به مسائل فرهنگی و اجتماعی کشور	تاکید بر برابری حقوق شهروندی افراد به دور از تبعیض‌های جنسیتی، قومیتی، زبانی، نژادی و غیره
		عدم مغایرت برنامه‌های ارائه شده در پروژه با هنجارهای فرهنگی و اجتماعی جامعه
		واگذاری مسئولیت به جوانان برای برگزاری برنامه‌های پروژه و تاکید بر اهمیت حضور آنان در پیشرفت جامعه و دوری از منفعل بودن آنان
		توجه به تغییر ساختار فرهنگی - اجتماعی کشور و تاثیر آن بر سلیق و علایق مردم
		تقویت حس تعلق اجتماعی، بینش زندگی جمعی و احترام به خواسته‌های جمعی در مقابل فردگرایی
۱۵	توجه به شرایط اقتصادی کشور	تاثیر ثبات یا عدم ثبات شرایط اقتصادی بر تامین منابع مالی پروژه
		اولویت‌بندی پروژه در میان برنامه‌های مختلف دولت از نظر تامین منابع مالی آن
۱۶	آگاهی و اعتقاد تیم پروژه به ایده پروژه	اعتقاد مدیران ارشد و کارکنان درگیر در مراحل مختلف پروژه به موضوع جامعه‌پذیری از طریق ورزش همگانی
		آگاهی مدیران ارشد پروژه از مخاطبان پروژه و نیازهای آنها
۱۷	مزایای مشارکت در پروژه	ارائه مزیت‌هایی برای شرکت‌کنندگان در برنامه‌های پروژه از سوی سازمان‌های مختلف
		ارائه مزایای متفاوت به افرادی که همراه با خانواده و یا دوستان خود در برنامه‌های مختلف پروژه مشارکت می‌کنند
۱۸	برنامه‌ریزی پویا و کل نگر برای پروژه	برنامه‌ریزی برای توسعه و گسترش پروژه
		برنامه ریزی برای گنجاندن برنامه‌های جامعه‌پذیری از طریق ورزش همگانی در فضاهای آموزشی همچون مدارس، دانشگاه‌ها و غیره
		برنامه‌ریزی پویا و منعطف برای پروژه
۱۹	استفاده از مشاوران و متخصصان	شهرت، محبوبیت و اعتبار افراد مشارکت‌کننده در بخش‌های مختلف پروژه
		استفاده از اشخاص تاثیرگذار برای معرفی و اهمیت پروژه همچون روحانیون، معلمان، اساتید، پزشکان و غیره
		به‌کارگیری افراد متخصص و مجرب در مراحل مختلف کار

ردیف	مقوله	مفهوم
۲۰	توجه به مسائل سیاسی کشور	توجه به تغییر دولت‌ها و تاثیر آن بر حمایت از اجرای پروژه
۲۱	اعتمادسازی بین ذینفعان	شناسایی ذینفعان مختلف پروژه و معرفی برنامه‌ها و اقدامات مد نظر و اهمیت آنها
		اعتمادسازی در میان سرمایه‌گذاران برای سرمایه‌گذاری بیشتر
		اعتمادسازی در مورد ارائه خدمات با کیفیت به شرکت‌کنندگان
۲۲	ارائه خدمات مناسب، متنوع و با کیفیت	ایجاد تجربه مطلوب برای شرکت‌کنندگان
		گسترش و ارتقای تجهیزات ورزشی استاندارد در سطح شهرها
		شناسایی سلیق و علایق شرکت‌کنندگان
۲۳	بهره‌گیری از تیم مدیریتی مجرب و استفاده از برندهای مطرح	شهرت تیم مدیریتی پروژه
		همکاری برندهای مطرح در مراحل مختلف پروژه
۲۴	درآمدزایی	جذب حامیان مالی برای برگزاری رویدادهای مختلف
		ارائه محصولات (کالاها و خدمات) مناسب با محتوای برنامه‌های پروژه در حاشیه برنامه‌های اصلی آن و کسب درآمد از این طریق
۲۵	اطلاع‌رسانی در مورد پروژه	اطلاع‌رسانی برای ذهنیت‌سازی مناسب از پروژه
		استفاده از شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی برای معرفی برنامه‌های پروژه
		پوشش خبری مناسب از برنامه‌های پروژه از طریق رسانه ملی و دیگر روش‌ها
		تبدیل پروژه به یک هدف بالقوه برای مردم
۲۶	توسعه و گسترش پروژه	برگزاری برنامه‌های پروژه در محیطی بزرگ‌تر پس از استقبال شهروندان و افزایش مشارکت آنان
		برگزاری برنامه‌های پروژه در سطح شهرها، شهرستان‌ها، روستاها و دیگر مناطق
۲۷	تغییر سبک زندگی	تغییر سبک زندگی افراد از نظر اجتماعی، دیدگاه فرهنگی، میزان فعالیت جسمانی، توجه به سلامتی و غیره

تدوین الگوی جامعه پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی

در مراحل بعد یعنی مرحله کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی (گزینه‌ی) بین مقولات ایجاد شده، رابطه شکل گرفت. اساس فرآیند ارتباط‌دهی در کدگذاری محوری، بر تمرکز و تعیین یک مقوله به عنوان مقوله محوری یا اصلی قرار داشت که این مقوله محوری همان هدف اصلی تحقیق می باشد. سپس سایر مقولات به عنوان مقولات فرعی به مقوله اصلی ارتباط داده شدند. پس از تعریف مقوله محوری، شرایط علی، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و اقدامات و پیامدهای ناشی از آنها تعریف شد. به این ترتیب با ایجاد یک آهنگ و چیدمان خاص بین مقوله‌ها، مدل شکل ۲ برای جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی تنظیم گردید:

شکل ۲: مدل پارادایمی جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی

پدیده محوری که زمینه اصلی مطالعه و بررسی آن، هدف پژوهش بوده (جوانی، ۱۳۹۶: ۱۸۳) مطابق با مدل مطرح شده در شکل ۲، ارائه مدل جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی می باشد که از مجموع ۷۸ مفهوم ایجاد شده، ۸ مفهوم در قالب ۲ مقوله در کدگذاری محوری به آن اختصاص داده شد که شامل خلاقیت و نوآوری در پروژه و فرهنگ‌سازی در مورد آن می باشد.

شرایط علی نیز عوامل، رویدادها یا اتفاقاتی هستند که بر پدیده محوری تاثیر می گذارند و به وقوع یا گسترش آن می انجامند (روستا و همکاران، ۱۳۹۵: ۵۰). از بین مفاهیم و مقوله‌های استخراج شده در این پژوهش، ۹ مفهوم در قالب ۳ مقوله جزو شرایط علی قلمداد می شوند که عبارت اند از: ذینفعان پروژه؛ تقویت ارتباط مردم و حاکمیت و نقش مهم زنان در جامعه‌پذیری.

راهبردها و اقدامات نیز طرح‌ها و کنش‌هایی هستند که به اجرای پروژه جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی کمک می کنند و شامل ۲۹ مفهوم در ۹ مقوله می باشند: برنامه‌ریزی پویا

و کل‌نگر؛ ارائه خدمات مناسب، متنوع و باکیفیت؛ تبلیغات؛ برگزاری رویدادهای شاخص و جذاب؛ نگاه علمی و کارشناسانه به پروژه؛ استفاده از مشاوران و متخصصان؛ اعتمادسازی بین ذینفعان؛ بهره‌گیری از تیم مدیریتی مجرب و استفاده از برندهای مطرح و اطلاع‌رسانی در مورد پروژه.

شرایط زمینه‌ای نیز شرایط بسترساز موثر بر راهبردها و اقدامات هستند که به اداره پدیده می‌پردازند. در واقع شرایط زمینه‌ای مجموعه موقعیت‌هایی را ایجاد می‌کند که افراد و سازمان‌ها تحت این موقعیت‌ها، از خود کنش یا واکنش نشان می‌دهند (عرب نرمی و همکاران، ۱۳۹۵: ۲۳). از بین مفاهیم و مقوله‌های استخراج‌شده در این پژوهش، ۱۴ مفهوم در قالب ۵ مقوله جزو شرایط زمینه‌ای قلمداد می‌شوند که عبارت‌اند از: توجه به شرایط فرهنگی و اجتماعی کشور؛ توجه به شرایط اقتصادی؛ توجه به مسائل سیاسی؛ توجه به مسائل دینی و مذهبی و مکان اجرای پروژه.

شرایط مداخله‌گر نیز شرایط وسیع و عامی همچون فرهنگ، فضا و غیره بوده که یا به عنوان تسهیل‌گر و تسریع‌کننده راهبردها عمل می‌کنند و یا به شکل محدودکننده، اجرای آن‌ها را با تاخیر مواجه می‌سازند (جوانی، ۱۳۹۶: ۱۸۴). این شرایط در ۱۱ مفهوم و ۴ مقوله شناسایی شدند: حمایت دولت از پروژه؛ آگاهی و اعتقاد تیم پروژه به ایده پروژه؛ تامین منابع مالی پروژه و قوانین دولتی در زمینه پروژه.

پیامدها نیز نتایج به‌کارگیری راهبردها و خروجی‌های مشهود و نامشهودی هستند (رضایی، ۱۳۹۶: ۱۰۶) که در اثر اجرای فرآیند جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی ایجاد می‌شوند. طبق مدل مطرح شده در شکل ۲، این پیامدها شامل ۴ مقوله اصلی توسعه و گسترش پروژه؛ درآمدزایی؛ تغییر سبک زندگی و مزایای مشارکت در پروژه هستند که از مجموع ۷ مفهوم تشکیل شده‌اند.

بحث و نتیجه‌گیری

مؤلفه محوری در پژوهش حاضر، ارائه مدل جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی بود که طبق نتایج به‌دست آمده، این مؤلفه شامل خلاقیت و نوآوری در پروژه و فرهنگ‌سازی در مورد آن می‌باشد. رعایت اصل خلاقیت و نوآوری در برنامه‌های ورزش همگانی با هدف جامعه‌پذیری شهروندان امری لازم و ضروری است، چراکه رعایت این اصل منجر به جذب مخاطبان بیشتر می‌شود و موقعیت رقابتی این برنامه‌ها را در کنار گزینه‌های دیگر افراد برای انتخاب به منظور گذران اوقات فراغت و یا حفظ سلامتی ارتقا می‌دهد. همچنین به منظور برگزاری هر چه باکیفیت‌تر این برنامه‌ها و نتیجه‌گیری بهتر باید در بخش‌های مختلف پروژه و در میان ذینفعان مختلف آن، فرهنگ‌سازی مناسب به منظور همکاری و مشارکت هر چه بیشتر صورت پذیرد. توجه به موضوع فرهنگ‌سازی هم در مورد ارائه‌دهندگان خدمات و هم در مورد دریافت‌کنندگان خدمات ضروری می‌باشد، چراکه از این طریق همه افراد درگیر در پروژه به اهمیت و ضرورت کار پی می‌برند و نسبت به آن آگاهی و اعتقاد کامل کسب می‌کنند و در نتیجه بهره‌وری

تدوین الگوی جامعه پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی

بیشتری از این پروژه‌ها صورت می‌گیرد. شهبازی، شعبانی مقدم و صفاری (۱۳۹۲) نیز در پژوهش خود به اهمیت نقش باورها و فرهنگ‌های یک جامعه در میزان مشارکت افراد در فعالیت‌های ورزشی تاکید می‌کنند و بیان می‌دارند که فرهنگ هر جامعه نقش مهمی بر سیاست‌گذاری‌های ورزش همگانی و پذیرش آن از سوی مردم ایفا می‌کند. از این رو، نتایج پژوهش حاضر با نتایج تحقیق آن‌ها همسو و موافق می‌باشد.

شرایط علی در این پژوهش نیز مجموعه‌ای از مقوله‌ها و ویژگی‌هایی است که مقوله اصلی تحقیق یعنی جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی را تحت تاثیر قرار می‌دهد و تا حدی تشریح می‌کند که چرا و چگونه به این پدیده پرداخته شده است. مطابق با نتایج تحقیق، این شرایط شامل ذینفعان پروژه، تقویت ارتباط مردم و حاکمیت و نقش مهم زنان در جامعه‌پذیری می‌باشد. یکی از مهم‌ترین و ابتدایی‌ترین اقداماتی که باید در مورد انجام هر پروژه یا برنامه‌ای صورت گیرد، شناخت ذینفعان آن پروژه و خواسته‌های آن‌هاست - اینکه مشخص گردد از انجام این پروژه چه کسانی منتفع خواهند بود و چه نتایج مثبتی برای جامعه حاصل می‌شود. در پروژه جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی، ذینفعان می‌توانند خانواده‌ها، مقامات دولتی و حکومتی، سرمایه‌گذاران بخش دولتی و خصوصی و غیره باشند که باید خواسته‌های آن‌ها و مزایایی که از اجرای پروژه نصیب آن‌ها می‌شود به صورت شفاف و مشخص تعیین گردد و این اطلاعات به آن‌ها آگاه رسانی شود تا از این طریق میزان مشارکت آن‌ها در این پروژه‌ها افزایش یابد. شمسی، سلطان حسینی و روحانی (۱۳۹۴) و شفيعی، ظهیری نیا و نیکخواه (۱۳۹۳) نیز در پژوهش خود به اهمیت نقش خانواده در میزان مشارکت افراد در فعالیت‌های ورزشی تاکید کردند و بیان می‌دارند که خانواده به عنوان یک رکن اساسی باید با مزایای شرکت در فعالیت‌های ورزشی آشنا باشد تا دیگر اعضای خود را به حضور در این عرصه تشویق نماید. بر همین اساس، نتایج پژوهش حاضر در این بخش با نتایج تحقیق آن‌ها همخوانی دارد.

یکی دیگر از مقوله‌های تاثیرگذار شرایط علی، تقویت ارتباط مردم و حاکمیت است. این موضوع به عنوان یک عامل مهم در استمرار و بقای یک حکومت تلقی می‌شود و چنانچه رضایت مردم از خدمات دولت و حکومت افزایش یابد، اعتماد، حمایت و پشتیبانی آن‌ها نیز از آن حکومت افزایش خواهد یافت. برگزاری برنامه‌های ورزش همگانی مناسب می‌تواند فرصتی برای معرفی اقدامات صورت‌گرفته از سوی دولت و حاکمیت در مورد سلامتی و اوقات فراغت مردم باشد و اهمیت سلامتی و نشاط مردم برای دولت مردان را نمایان سازد و با برنامه‌ریزی مناسب فرصتی برای ارتباط بهتر مسئولان و مردم و کسب اعتماد بیشتر آن‌ها فراهم آورد. از طرفی برگزاری چنین برنامه‌هایی فرصت بسیار مناسبی برای حضور زنان در عرصه ورزش است و بر اهمیت سبک زندگی فعال به‌خصوص در میان زنان و تاثیرات مثبت آن بر سلامت جسم و روان آن‌ها و خانواده‌شان تاکید دارد؛ چراکه زنان به عنوان نیمی از جمعیت کشور که تاثیرگذاری فراوانی

بر بخش‌های مختلف جامعه و بر جامعه‌پذیری افراد خانواده دارند، باید خود از اصول جامعه‌پذیری برخوردار باشند تا بتوانند به خوبی آن‌ها را به فرزندان و خانواده خود انتقال دهند. رادل و شینو (۲۰۰۶) نیز در پژوهش خود به تایید این نکته پرداختند و بیان نمودند که حضور زنان در فعالیت‌های ورزشی می‌تواند منجر به تأثیرات مثبتی بر روند جامعه‌پذیری آن‌ها گردد و اثرات این جامعه‌پذیری در بخش‌های مختلف زندگی آنها و اعضای خانواده شان نمود می‌یابد. بر همین اساس نتایج پژوهش حاضر با نتایج این تحقیق همسو و همخوان می‌باشد.

راهبردها و اقدامات نیز در واقع طرح‌ها و کنش‌هایی هستند که به اجرای پروژه جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی کمک می‌کنند. این راهبردها بیانگر رفتارها، واقعیت‌ها و تعاملات هدف‌داری هستند که تحت تأثیر شرایط مداخله‌گر و شرایط زمینه‌ای حاصل می‌شوند (روستا و همکاران، ۱۳۹۵: ۵۱) و در این پژوهش شامل برنامه‌ریزی پویا و کل‌نگر برای پروژه، ارائه خدمات مناسب، متنوع و باکیفیت، تبلیغات، برگزاری رویدادهای شاخص و جذاب، نگاه علمی و کارشناسانه به پروژه، استفاده از مشاوران و متخصصان، اعتمادسازی بین ذینفعان، بهره‌گیری از تیم مدیریتی مجرب و استفاده از برندهای مطرح و اطلاع‌رسانی در مورد برنامه‌ها می‌باشد.

در پروژه جامعه‌پذیری از طریق مشارکت در ورزش همگانی باید کلیه مراحل پروژه از مرحله ایده‌پردازی تا مرحله بهره‌برداری و اجرا، با زمان و منابع در نظر گرفته‌شده برای هر مرحله کاملاً مشخص شود و این برنامه‌ریزی‌ها به دلیل ماهیت پویای پروژه نمی‌توانند ایستا و غیرمنعطف باشند - حتی لازم است اقدامات مناسب برای توسعه پروژه در آینده نیز در این برنامه‌ریزی‌ها مشخص شود. همچنین خدماتی که ارائه می‌گردد باید مناسب، متنوع و باکیفیت باشند تا بتوانند سلیق و علایق گوناگون افراد را پاسخ دهند، زیرا در چنین برنامه‌هایی افراد از سنین مختلف، طبقات اجتماعی گوناگون، با وضع اقتصادی و سطوح فرهنگی متفاوت شرکت می‌کنند. بنابراین استفاده از نظرات مشاوران و متخصصان حوزه‌های گوناگون همچون جامعه‌شناسان، روانشناسان، کارشناسان تربیت بدنی و ورزش و دیگر متخصصان این امر ضرورت دارد و باید با نگاه علمی و کارشناسانه نه بر اساس سلیق و علایق شخصی مدیران و مسئولان به برنامه‌ها نگاه شود. همچنین با توجه به ظرفیت بالای برنامه‌های ورزش همگانی، می‌توان از سایر موضوعات مرتبط و همگام با ورزش استفاده کرد و با برنامه‌ریزی‌های اصولی و مناسب در این زمینه علاوه بر جذب ورزش - دوستان، توجه بسیاری از مردم و مسئولان با علایق دیگر همچون موضوعات فرهنگی، تاریخی، محیط زیستی و غیره را از طریق برگزاری برنامه‌هایی نظیر ورزش همگانی با هدف حفظ و یا پاک‌سازی محیط زیست، ورزش همگانی با هدف شناخت اماکن فرهنگی و تاریخی و غیره را نیز به این برنامه‌ها افزایش داد. همچنین استفاده از تبلیغات و اطلاع‌رسانی درست و مناسب برای معرفی نقاط قوت برنامه‌ها و اقدامات صورت‌گرفته

تدوین الگوی جامعه پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی

به منظور ایجاد ذهنیتی مثبت از آنها در میان شهروندان و مسئولان امری لازم و ضروری است که باید به آن توجه ویژه‌ای شود.

شرایط زمینه‌ای شرایط خاصی هستند که بر راهبردها و اقدامات تاثیر می‌گذارند و تمیز آن‌ها از شرایط علی مجموعه‌ای از متغیرهای فعال می‌باشد (رضایی، ۱۳۹۶: ۱۰۶). طبق نتایج به‌دست آمده در تحقیق حاضر، مقوله‌های مرتبط با شرایط زمینه‌ای شامل توجه به شرایط فرهنگی و اجتماعی، شرایط اقتصادی، سیاسی، مسائل دینی و مذهبی و مکان اجرای پروژه است. شرایط فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، مذهبی و سیاسی کشور از عوامل بسیار مهم و تاثیرگذار بر روند اجرای هر پروژه و برنامه‌ای و عامل اصلی در تعیین اهداف و محتوای برنامه‌ها می‌باشند. همچنین مکان اجرای پروژه یک عامل مهم دیگر در میان مقوله‌های مربوط به شرایط زمینه‌ای است که نحوه دسترسی و کیفیت آن، اهمیت آن از نظر تاریخی، فرهنگی و غیره می‌تواند در میزان مشارکت شهروندان در برنامه‌های ورزش همگانی تا حد زیادی تاثیرگذار باشد- تعیین این اماکن تا حدود زیادی به شرایط جغرافیایی آن منطقه بستگی خواهد داشت. جوادی پور، زارعیان و پارساجو (۱۳۹۷)، جوادی پور و رهبری (۱۳۹۶) و احسانی و همکاران (۱۳۹۳) نیز در پژوهش‌های خود به بیان این مطلب پرداخته‌اند که عوامل مختلف انسانی، ساختاری، مدیریتی، اقتصادی و پیچیدگی‌های محیطی از مهم‌ترین عوامل تاثیرگذار بر برنامه‌ریزی‌های مربوط به ورزش همگانی می‌باشند و به این ترتیب نتایج این بخش پژوهش با یافته‌های آنها همخوانی دارد.

طبق نتایج این پژوهش، مقوله‌های مربوط به شرایط مداخله‌گر در فرآیند جامعه‌پذیری شهروندان از طریق مشارکت در ورزش همگانی شامل حمایت دولت از پروژه، آگاهی و اعتقاد تیم پروژه به ایده پروژه، تامین منابع مالی پروژه و قوانین دولتی در زمینه آن می‌باشد که این‌ها می‌توانند هم به عنوان یک عامل تسهیل‌کننده بر روند اجرای پروژه و هم به عنوان یک مانع و عامل محدودکننده عمل نمایند. حمایت دولت از پروژه مدنظر می‌تواند هم در بخش مالی و هم در بخش غیرمالی بر سرعت اجرای پروژه و کیفیت آن بیفزاید. اعتقاد تیم پروژه به ایده پروژه و اهمیت آن نیز می‌تواند یکی از مهم‌ترین عوامل پیگیری مراحل مختلف کار و از ضروریات یک پروژه باکیفیت باشد. منابع مالی نیز از اهم امور است و بدون آن اجرای هیچ پروژه‌ای امکان‌پذیر نخواهد بود. در مورد قوانین دولتی نیز می‌توان گفت چنانچه این قوانین مطابق با خواست مسئولان پروژه و محتوای کار باشد، مسیر اجرای آن را هموار می‌کند و چنانچه مغایر با آن باشد، محدودیت‌های فراوانی ایجاد خواهد نمود.

مشارکت در برنامه‌های ورزش همگانی با هدف جامعه‌پذیری شهروندان می‌تواند پیامدهای مثبت بسیاری به همراه داشته باشد که طبق نتایج این پژوهش برخی از آن‌ها شامل توسعه و گسترش پروژه، درآمدزایی، تغییر سبک زندگی و کسب مزایای مختلف برای مشارکت‌کنندگان در پروژه می‌باشد. اجرای

چنین پروژه‌هایی سبب حضور گسترده‌تر مردم در فعالیتهای جسمانی می‌شود که این خود تأثیرات قابل- توجهی بر سلامت جسم و روان آن‌ها بر حای خواهد گذاشت- مشاهده این تأثیرات نیز اشتیاق آن‌ها را برای داشتن سبک زندگی فعال افزایش می‌دهد. کوسان و همکاران (۲۰۱۸)، ایلکیم، تنیر و ازدمیر (۲۰۱۸) و باکو و باکو (۲۰۱۵) نیز در پژوهش‌های خود به اهمیت شرکت در فعالیتهای ورزشی و اثرات مثبت آن اشاره کرده و بیان داشته اند که حضور در فعالیتهای ورزشی علاوه بر اثرات مثبت جسمانی و روانی، منجر به جامعه‌پذیری هر چه بیشتر افراد می‌شود به شکل‌گیری جامعه بهتر کمک شایانی می‌نماید. از این رو نتایج پژوهش حاضر با نتایج آنها همسو و همخوان می باشد. همچنین اجرای چنین برنامه‌هایی چنانچه با کیفیت مناسب برگزار گردد می‌تواند توجه عده زیادی از افراد و حتی رسانه‌ها را به خود جلب کند و به دنبال آن تمایل شرکت‌ها و سازمان‌های خصوصی برای حمایت مالی افزایش می‌یابد. از طرف دیگر، با برگزاری برنامه‌های جانبی مختلف در کنار برنامه‌های ورزش همگانی، می‌توان فرصتی برای تامین درآمد بیشتر فراهم آورد و بدین‌طریق این پروژه‌ها را در سطح وسیع‌تر و جامع‌تری برگزار کرد و با ارائه مزایای مناسب، شهروندان را به حضور فعال‌تر در این برنامه‌ها تشویق نمود.

از محدودیت‌هایی که پژوهشگران در انجام این پژوهش با آن مواجه بوده اند می‌توان دسترسی دشوار به بخشی از نمونه‌های تحقیق از جمله تعدادی از مدیران و معاونان ادارات کل ورزش و جوانان استان‌ها و همچنین تعدادی از اساتید برای انجام مصاحبه را برشمرد که با هماهنگی‌ها و صرف زمان بسیار این امکان فراهم گردید. از طرفی بخشی از داده‌های پژوهش حاضر از طریق مطالعات اسنادی جمع‌آوری گردیده است که به دلیل نبودن تقریبی موضوع تحقیق و کم بودن پیشینه پژوهشی موضوع مد نظر، گردآوری این داده‌ها زمان زیادی را به خود اختصاص داد.

با توجه به اهمیت موضوع تحقیق و اثرات بی‌شماری که بر بخش‌های مختلف زندگی فردی و جمعی می‌تواند داشته باشد، پیشنهاد می‌گردد پژوهشگران به بررسی اثرات اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و دیگر ابعاد جامعه‌پذیری از طریق ورزش همگانی طی تحقیقات جداگانه بپردازند و موانع موجود و راهکارهای مناسب را در این زمینه مطرح نمایند. همچنین می‌توان جامعه‌پذیری از طریق جنبه‌های دیگر ورزش همچون ورزش قهرمانی را به طور جامع مورد بررسی قرار داد و نتایج آن را با جامعه‌پذیری از طریق ورزش همگانی مقایسه و تحلیل نمود.

منابع

- احسانی، محمد؛ صفاری، مرجان؛ امیری، مجتبی و کوزه چیان، هاشم. (۱۳۹۳). «طراحی مدل ورزش همگانی ایران». مطالعات مدیریت ورزشی. ۲۷، صص ۸۷-۱۰۸.
- جوادی پور، محمد و رهبری، سمیه. (۱۳۹۶). «شناسایی مولفه‌های موثر بر سیاست‌گذاری ورزش همگانی ایران». سیاست‌نامه علم و فناوری. ۷ (۳)، صص ۷۵-۸۴.
- جوادی پور، محمد؛ زارعیان، حسین و پارساجو، علی. (۱۳۹۷). «شناسایی زمینه‌های مشارکت اجتماعی در ورزش همگانی ایران». آموزش و سلامت جامعه. ۵ (۳)، صص ۲۰-۳۰.
- جوادی پور، محمد و سمیع نیا، مونا. (۱۳۹۲). «ورزش همگانی در ایران و تدوین چشم‌انداز، استراتژی و برنامه‌های آینده»، پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی. ۴، صص ۲۱-۳۰.
- جوانی، وجیهه. (۱۳۹۶). «الگوی پارادایمی برندسازی در صنعت ورزش». مدیریت ورزشی. ۹ (۱)، صص ۱۷۵-۱۸۹.
- جوانی، وجیهه؛ احسانی، محمد؛ امیری، مجتبی و کوزه چیان، هاشم. (۱۳۹۵). «مدل برندسازی با رویکرد تفکر استراتژیک در ورزش ایران». پژوهش‌های معاصر در مدیریت ورزشی. ۶ (۱۲)، صص ۴۳-۵۶.
- خادم، امیررضا. (۱۳۹۵). «نقش رسانه ملی در توسعه ورزش‌های همگانی تفریحی». مطالعات راهبردی ورزش و جوانان. ۳۲، صص ۱-۱۴.
- رازقی، نادر و علیزاده، مهدی. (۱۳۹۶). «اینترنت و جامعه‌پذیری مجازی نوجوانان». فصلنامه مطالعات توسعه اجتماعی فرهنگی. ۴، صص ۹-۴۱.
- رضایی، شمس‌الدین. (۱۳۹۶). «طراحی مدل درآمدزایی باشگاه‌های فوتبال ایران با رویکرد گراند توری». پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی. ۶ (۳)، صص ۱۰۱-۱۱۶.
- روستا، احمد؛ قره چه، منیژه؛ حمیدی زاده، محمدرضا و محمدی فر، یوسف. (۱۳۹۵). «مدلی برای برندسازی شهری در ایران بر اساس نظریه داده بنیاد». فصلنامه مدیریت برند. ۳ (۵)، صص ۴۱-۶۸.
- شعبانی، عباس؛ غفوری، فرزاد و هنری، حبیب. (۱۳۹۰). «بررسی چالش‌های ورزش همگانی در ایران». پژوهش در علوم ورزشی. ۱۰، صص ۱۳-۲۶.
- شفیع، شهرام؛ برومند، محمدرضا؛ هژبری، کاظم و سلخی، سهیل. (۱۳۹۵). «رابطه بین برخی از عوامل جامعه‌پذیری با رشد مشارکت ورزشی جوانان». فصلنامه مطالعات میان رشته‌ای در علوم انسانی. ۸ (۳)، صص ۱۱۳-۱۲۶.
- شفیع، نسیمه؛ ظهیری نیا، مصطفی و نیکخواه، هدایت اله. (۱۳۹۳). «بررسی نقش خانواده در فرآیند جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان». همایش ملی تحکیم بنیان خانواده و نقش زن. صص ۱-۵.
- شمسی، عبدالحمید؛ سلطان حسینی، محمد و روحانی، میثم. (۱۳۹۴). «تبیین نقش عوامل جامعه‌پذیری در توسعه مشارکت ورزشی جوانان». مطالعات مدیریت ورزشی. ۲۸، صص ۷۱-۸۸.
- شهبازی، مهدی؛ شعبانی مقدم، کیوان و صفاری، مرجان. (۱۳۹۲). «ورزش همگانی (ضرورت، موانع و راهکارها)». فصلنامه مجلس و راهبردی. ۲۰ (۷۶)، صص ۶۹-۹۷.
- صداقت زادگان، شهناز. (۱۳۸۴). «جامعه‌پذیری از طریق ورزش». فصلنامه المپیک. ۴، صص ۶۱-۷۱.
- عرب نرمی، بتول؛ گودرزی، محمود؛ سجادی، سید نصراله. خبیری، محمد. (۱۳۹۵). «تلویزیون و توسعه ورزش همگانی؛ یک نظریه برخاسته از داده‌ها». مطالعات مدیریت ورزشی. ۴۰، صص ۱۷-۳۸.
- فراهانی، ابوالفضل؛ کشاورز، لقمان و مروی اصفهانی، ناهید. (۱۳۹۷). «تحلیل عوامل بحران در ورزش همگانی». رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی. ۲۱، صص ۵۱-۶۷.

- نوری خان یوردی، میثم و کلاته سیفیری، معصومه. (۱۳۹۶). «طراحی مدل برندآفرینی شهری ورزشی با رویکرد نظریه داده بنیاد». فصلنامه مدیریت برند. ۴ (۱۰)، صص ۶۹-۱۰۴.
- نیک پور، امین؛ چمنی فرد، راحله و رجائی نژاد، میثم. (۱۳۹۱). «نقش جامعه‌پذیری کارکنان در اثربخشی و کارایی سازمانی». ماهنامه کار و جامعه. ۱۵۰، صص ۲۰-۲۵.
- هومن، حیدرعلی. (۱۳۸۹). راهنمای عملی پژوهش کیفی. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها
- Axpe, I., Rodriguez-Fernandez, R., Goni, E., Antonio-Agirre, I. (2019). **“Parental Socialization Styles: The Contribution of Paternal and Maternal Affect/Communication and Strictness to Family Socialization Style”**. International Journal of Environmental Research and Public Health, 16 (2204), pp: 1-16.
- Baciu, C., Baciu, A. (2015). **“Quality of Life and Students` Socialization through Sport, International Conference Education, Reflection, Development, Cluj-Napoca, Romania”**. Procedia - Social and Behavioral Sciences, 209, pp: 78-83.
- Benson, A J., Evans, M B., Eys, M. A. (2016). **“Organizational Socialization in Team Sport Environments”**. Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports, 26, pp: 463-473.
- Boswell, N., Cao, J., Torres, W J., Beier, M., Sabharwal, A., Moukaddam, N. (2020). **“A Review and Preview of Developments in the Measurement of Sociability”**. Bulletin of the Menninger Clinic, 84 (1), pp: 79-101.
- Costa, C. (2013). Socialization and Sociability, Journal of Sociology of Education, 5(3), pp: 246-269.
- Glaser, B. G., & Holton, J. (2004). **“Remodeling grounded theory”**. Forum: Qualitative Social Research, 5(2), 1-17.
- Hoppner, G. (2017). **“Rethinking Socialization Research through the Lens of New Materialism”**. Hypothesis and Theory, 2 (13), pp: 1-9.
- Huang, H C., Liu, L W. Chang, C M., Hsieh, H H., Lu, H. C. (2019). **“The Effects of Locus of Control, Agents of Socialization and Sport Socialization Situations on the Sports Participation of Women in Taiwan”**. International Journal of Environmental Research and Public Health, 16 (1841), pp: 1-11.
- Ilkim, M., Tanir, H., Ozdemir, M. (2018). **“Socialization Effect of Physical Activity in Students Who Need Special Education”**. Asian Journal of Education and Training, 4 (2), pp: 128-131.
- Khosravi, H., Gharai, F., Taghavi, Sh. (2015). **“The impact of local built environment attributes on the elderly sociability”**. International Journal of Architectural Engineering & Urban Planning, 25 (1), pp: 21-30.
- Krouwel, A., Boonstra, N., Duyvendak, L W., Veldboer, L. (2006). **“A Good Sport? Research into the Capacity of Recreational Sport to Integrate Dutch Minorities”**. International Review for the Sociology of Sport, 41(2), pp: 165-180.
- Kusan, O., Mumcu, H E., Cetinkaya, G., Ceviker, A., Zambak, O. (2018). **“Importance of Sports Activities for Obese Youth in Socialization Process”**. Research in Pedagogy, 8 (2), pp: 162-171.
- Mansfield, L., Piggin, J. (2016). **“Sport, Physical Activity and Public Health”**. International Journal of Sport Policy and Politics, 8 (4), pp: 533-537.
- Nagel, I., Ganzeboon, H. (2015). **“Art and Socialization”**. International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences, 2, pp: 1-14.
- Nair, D. (2019). **“Sociability in International Politics: Golf and ASEAN’s Cold War Diplomacy”**. International Political Sociology, pp: 1-19.
- Nie, N., Hillygus, S. (2002). **“The Impact of Internet Use on Sociability: Time-Diary Findings”**, IT & Society, 1 (1), pp: 1-20.
- Pereira, V. B. (2018). **“Urban Distinctions: Class, Culture and Sociability in the City of Porto”**. International Journal of Urban and Regional Research, pp: 126-1137.
- Pomohaci, M., Sopa, I. S. (2017). **“Extracurricular Sport Activities and Their Importance in Children Socialization and Integration Process”**. Scientific Bulletin, 1 (43), pp: 46-59.
- Ruddell, J., Shnew, K. (2006). **“The Socialization Process for Women with Physical Disabilities: The Impact of Agents and Agencies in the Introduction to an Elite Sport”**. Journal of Leisure Research, 38 (3), pp: 421-444.

- Safania, A. M. (2014). “**Designing a Development Strategy for the Public Sport, a Case Study in Mazandaran Province**”. Annals of Applied Sport Science, 2 (1), pp: 87-100.
- Shin, W. (2015). “**Parental Socialization of Children’s Internet Use: A Qualitative Approach**”. New Media & Society, 17 (5), pp: 649-665.
- Singh, A., Singh, R. (2017). “**Effect of type of schooling and gender on sociability and shyness among students**”. Industrial psychiatry journal, 26 (1), pp: 77-81.
- Soares, J P., Antunes, H L., Barbara, A., Escorcio, C., Saldanha, P. (2016). “**The public interest of sports at non-profit sports organizations that are supported by the government**”. Rev Bras Educ Fis Esporte, 30 (3), pp: 689-702.
- Yildirim, M., Caz, C. (2018). “**Analysis of Socialization Situations via Sport-based Physical Activity among Students at a School of Physical Education and Sports**”. Cutopean journal of educational research, 7 (4), pp: 999-1010.

پروفیسر شگاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی